

בתי המשפט

<u>פ 000385/98</u>		<u>בית משפט מחוזי ירושלים</u>	
תאריך: 09/07/02		לפני: כבוד השופט יהונתן עדיאל	

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אשר גושן

מרשות ההגבלים העסקיים

המאשימה

- נ ג ד -

1. חברת טגר בע"מ

2. אהוד בן מנחם ארזי

שניהם ע"י ב"כ עו"ד ר. קרגולה

3. חברת אס.אר.אס. הנדסה וסוכנויות בע"מ

4. אלי בן יהודה שיפמן

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד ראובן רייף ואח'

5. חברת קמטק מערכות בע"מ

6. דוד בן אברהם מנשה

שניהם ע"י ב"כ עוה"ד א. שומרוני-כהן ואח'

הנאשמים

ה ח ל ט ה

1. זו עתירה לגילוי ראיות שהגישו הנאשמים בעקבות תעודת חיסיון שהוצאה בהקשר לתיק זה, בחתימת שר הביטחון.

2. בתעודת החיסיון הטיל השר חיסיון על "כל פרט או מידע שעניינם: השיטה, האמצעים, ואופן הביצוע הטכני שימשו בביצוע הקלטת השיחות במהלך החקירה בתיק מצ"ח ימל"מ 94/22 ; כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את זהותו של מקור אשר כונה על ידי המשטרה הצבאית החוקרת ו/או משטרת ישראל "מקור 6167", לרבות כל מסמך הקשור עם הפעלתו; פרטים אודות סוכנים, מקורות מידע ושיטות עבודה של מצ"ח, המופיעים ביומן חקירות של תיק מצ"ח ימל"מ 94/22".
זאת, על פי האמור בתעודה, משום שמסירת ראיות אלה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב.

3. ב"כ המאשימה, טוען שקיים אינטרס ציבורי חשוב המחייב את הותרת החיסיון על כנו, הוא ההגנה על מקורות מידע ועידוד שיתוף הפעולה עם הרשויות החוקרות. אינטרס ציבורי נוסף המצדיק את החיסיון, לטענת ב"כ המאשימה, הוא הצורך לקיים הבטחות שלטוניות, זאת לאור התחייבות המדינה כלפי המקור שלא לחשוף את זהותו. ב"כ המאשימה מוסיף וטוען, כי אין בגילוי המידע החסוי כדי לסייע להגנת הנאשמים, משום שלרובם של המסמכים אין נגיעה לכתב האישום ולהגנות השונות אשר הועלו על ידי הנאשמים בתיק.

4. ב"כ הנאשמים מבקשים להסיר את החיסיון. בעניין זה הם חוזרים על קווי ההגנה אשר הועלו על ידם בעתירתם הראשונה לגילוי הראיות (ראה סעיף 3 להחלטה מיום 20.9.200), ומבקשים מבית המשפט לבחון האם יש בחומר החסוי כדי לסייע להגנת הנאשמים או לכרסם בראיות התביעה. ב"כ הנאשמים הודיעו שאין להם עניין בהסרת החיסיון בכל הנוגע לשמות, יחידות, מספרי טלפון וכדומה. בנוסף, ביקשו ב"כ הנאשמים, לשקול את האפשרות של הסרה חלקית של החיסיון.

5. לאחר ששמעתי גם את הסבריו של עו"ד גושן, ב"כ המאשימה, במעמד צד אחד ועיינתי בחומר עצמו, ובכפוף לסייג שבסעיף 7 להחלטה זו להלן, הגעתי לכלל מסקנה, שאין מקום להסרת החיסיון. הטעם לכך הוא, שמחד, קיים "עניין ציבורי חשוב" בהותרת החיסיון על כנו, זאת כדי שלא לגלות את זהותו של המקור, אשר שיתף פעולה עם רשויות החקירה וקיבל הבטחה מהמדינה שלא לחשוף את זהותו, ויתר עילות החיסיון המפורטות בתעודת השר. (ראה: ע"פ 1335/9 מוסא אבו פאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(2), 120, 127, 128; ת"פ 417/97 (י-ם) מדינת ישראל נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ, דינים מחוזי, כרך לב(6)24). מאידך, הותרת החיסיון על כנו, לא תפגע בזכותם של הנאשמים למשפט הוגן (ראה: ע"פ 889/96 מאזריב נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1) 462, 433 מול ז').

המבחן הרלוונטי לעניין הפגיעה בזכותם של הנאשמים למשפט הוגן, הוא מבחן הפוטנציאל הראייתי של הראיה החסויה. קרי, האם אותה ראיה עשויה להניח תשתית עובדתית אשר תסתור או תכרסם בגרסת המאשימה או תתמוך בגרסת ההגנה (ראה פסק דין מאזריב לעיל).

עיון במסמכים נשוא החיסיון מעלה, כי חלק ניכר מהמסמכים נוגעים לדרכי הפעלתו של המקור וכוללים פרטים אודות שיטות הפעולה, שמות בעלי תפקידים, ופרטים על המקור ועל שיטות הפעלתו, שאין בהם כדי לקדם את הגנתם של הנאשמים.

למעשה, אני סבור, שאין בתיק זה מסמך כלשהו שיש לו נגיעה של ממש לכתב האישום, וככל שקיימת נגיעה כזאת, היא שולית ואין בה כדי לתרום, ולו תרומה מועטה, להגנת הנאשמים.

6. ב"כ הנאשמים העלו בטיעוניהם את השאלה האם החומר החסוי יכול לפגוע בנאשמים, באופן שיש בו כדי להשחיר את פניהם או אף לייחס להם ביצוע עבירות, ולו עבירות שונות מאלה הנדונות בכתב אישום זה. העיון בחומר זה מעלה שגם התשובה לשאלה זו שלילית.

7. הדברים דלעיל כפופים להערה הבאה: ביומן החקירות מצאתי מספר קטעים שאותם מבקשת המאשימה לחסות, שמצד אחד אני סבור שאין בהם כדי לתרום להגנתם של הנאשמים, מאידך, ספק בעיני אם קיים "עניין ציבורי חשוב" בחיסיונם, בין בשל ההגנה על זהות המקור ובין בשל סיבות אחרות. מדובר בקטעים שוליים שאין להם חשיבות של ממש. עם זה, בדעתי לבקש מב"כ המאשימה הסברים ספציפיים לגבי קטעים אלה. הוא הדין ב – 5 מסמכים נוספים (שאינם נמנים על יומן החקירות), שהרלוונטיות שלהם לנושא שלפנינו, כמו גם הטעם לחיסיונם אינו ברור לי. גם על כך אבקש לשמוע טיעון משלים מטעם ב"כ המאשימה.

8. התוצאה היא, שבכפוף לאמור בסעיף 7 לעיל, העתירה לגילוי הראיות נדחית.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז, תשס"ב (9 ביולי 2002), בהעדר ב"כ הצדדים.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים בפקסימיליה.

י' עדיאל, שופט